

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 275/2022
24.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 278/22 од 04.03.2022. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Ужицу Кж1 63/21 од 05.04.2021. године, у седници већа одржаној 24.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 278/22 од 04.03.2022. године, као **ОСНОВАН** и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 63/21 од 05.04.2021. године, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 103. тачка 6) КЗ и члана 104. став 6. КЗ.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу К 9/20 од 29.01.2021. године, на основу члана 423. тачка 2.ЗКП, окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика. Истом пресудом је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 63/21 од 05.04.2021. године, одбијена је жалба Основног јавног тужиоца у Пријеполу као неоснована, а првостепена пресуда Основног суда у Пријеполу К 9/20 од 29.01.2021. године је потврђена.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Ужицу Кж1 63/21 од 05.04.2021. године, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 278/22 од 04.03.2022. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП у вези

члана 103. тачка 7) КЗ и члана 104. став 6. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи пресуду Вишег суда у Ужицу Кж1 63/21 од 05.04.2021. године, тако што ће на основу члана 422. тачка 3) ЗКП према окривљеном АА одбити оптужбу за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 става.1 Кривичног законика.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488.став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужилаца указује да је доношењем побијане правноснажне пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 103. тачка 6) КЗ и члана 104. став 6. КЗ, с обзиром да је пре доношења другостепене пресуде, којом је одбијена жалба и потврђена првостепена ослобађајућа пресуда, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за наведено кривично дело.

Из списка предмета произилази да је првостепени суд пресудом К 9/20 од 29.01.2021. године, окривљеног АА, на основу члана 423. тачка 2.ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика. Основно јавно тужилаштво у Пријеполу поднело је жалбу, против првостепене пресуде дана 26.02.2021.године, пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. Више јавно тужилаштво у Ужицу је на основу одредбе члана 445. став 3. ЗКП ставило предлог Ктж 50/21 од 01.04.2021. године, Вишем суду у Ужицу, да преиначи првостепену пресуду и донесе одбијајућу пресуду јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Виши суд у Ужицу је након тога донео пресуду Кж1 63/21 од 05.04.2021. године, којом је одбио као неосновану жалбу јавног тужиоца и потврдио првостепену пресуду.

По оцени Врховног касационог суда, доношењем овакве одлуке другостепеног суда повређен је закон у корист окривљеног.

Одредбом члана 138. став 1. Кривичног законика прописано је да ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица казниће се новчаном казном или затвором до једне године.

Одредбом члана 103. тачка 6) Кривичног законика прописано је да се кривично гоњење не може предузети кад протекну две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна.

Одредбом члана 104. став 6. Кривичног законика прописано је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду да је за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ прописана новчана казна или казна затвора до једне године, а да је наведено кривично дело које је оптужним актом стављено на терет окривљеном АА, извршено дана 07.03.2017. године, то је сходно цитираним одредбама члана 103. тачка б) КЗ у вези члана 104. став 6. КЗ, протеком рока од 4 године од дана извршења кривичног дела, односно дана 07.03.2021. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Основано се у захтеву указује да је другостепена пресуда Вишег суда у Ужицу Кж1 63/21 од 05.04.2021.године, донета након наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за конкретно кривично дело, па је другостепени суд, по правилној примени закона био у обавези да у жалбеном поступку испита застарелост кривичног гоњења, која је наступила пре правноснажног окончања кривичног поступка као околност која трајно искључује кривично гоњење. Међутим, другостепени суд се, и поред наступања околности која трајно искључује кривично гоњење, упустио у оцену основаности жалбе, налазећи да је потврђивање ослобађајуће пресуде повољније за окривљеног него доношење пресуде којом се оптужба одбија услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Наведеним поступањем другостепеног суда, који је у обавези да донесе одбијајућу пресуду у смислу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, у колико у току жалбеног поступка наступе околности које трајно искључују кривично гоњење, учињена је повреда одредаба члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези члана 103. тачка б) КЗ и члана 104. став 6. КЗ, па је, у том смислу основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из тог разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и утврдио да је правноснажном пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 63/21 од 05.04.2021.године, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 103. тачка б) КЗ и члана 104. став 6. КЗ, при том не дирајући у правноснажност наведене пресуде. Ово због тога што је за окривљеног повољније да је ослобођен од оптужбе, а не да се у односу на њега одбија оптужба, с обзиром да се пресудом којом се ослобађа од оптужбе утврђује да окривљени није крив, док пресуда којом се оптужба одбија представља одлуку која се доноси из процесних разлога, па је оваквим поступањем другостепеног суда повређен закон у корист окривљеног.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 493. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Маша Денић, с.р.

Биљана Синановић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**